

Vračanje h koreninam
techna, a suvereno in
poznavaško / Foto: osebni arhiv

Nina Hudej: Disclaimer Null

2015, Kamizdat

Poslušal: Goran Kompoš

Ocena: + + + +

V času, ko je techno postal potrošniško blago in je njegov namen bolj ali manj zreduciran na plesni hedonizem, se pogosto pozablja na njegov aktivističen vzgib iz pionirskih dni, ko mu je pot tlakoval gospodarski zlom Detroita in je postal glas tamkajšnje afroameriške skupnosti. Da je techno lahko tudi politično orodje, v zadnjih treh desetletjih razkrivajo predvsem traktati in manifesti, najraje o distopični prihodnosti, s katerimi producenti konceptualno osmišljajo svojo glasbo. Tej logiki s svojo novo ploščo deloma sledi tudi domača didžejka, producentka, promotorka in aktivistka Nina Hudej, ki družbeno ozaveščenost techna aktualizira s pozivom queerom, ženskam in beguncem.

Je pa ta eksplicitni aktivizem, tudi s svojimi glasbenimi specifikami, le ena od iztočnic plošče *Disclaimer Null*. Šef založbe Kamizdat Luka Prinčič v spremnem tekstu prevpraša še vlogo plesišča skozi prizmo plesne elektronske glasbe, vlogo Hudejeve kot glasbene promotorka, ki skrbi za to, da se sliši tudi glasove nadebudnih in marginaliziranih kreativcev, in ne nazadnje tudi ključne značilnosti avtoričine glasbe – repeticijo, minimalizem in temačnost. Ja, dovršen del zapisa bi zlahka aplicirali na marsikateri techno album, toda po drugi strani skozenj dobimo tudi vpogled v ustvarjalne metode Nine Hudej.

Te se na plošči *Disclaimer Null* močno naslanjajo na starošolske techno nauke. Šest v povprečju

sedemminutnih skladb z razmeroma enostavnimi strukturami in robotostjo spomni na čas, ko je techno, s sprotnim rokovanjem s sintetizatorji in ritem mašinami, nastajal hipno, intuitivno. Posledica je vintage podoba glasbe, ki pa s priložnostno rabo industrial in EBM estetik sledi tudi nekaterim (podtalnim) aktualnim techno smernicam. »Transformativna« repeticija nekajkrat sicer postane precej monotona in v prihodnost zazrti poslušalci bodo verjetno pogrešali kakšen sodobnejši producerski trik, bodo pa na svoj račun nedvomno prišli privrženci pravega techna.

V času inflacije raznoterih novih elektronskih glasbenih pojavov se na prvi pogled pojavi vtis, da se je *Disclaimer Null* zataknil nekje v kolesju techno preteklosti. Ampak po drugi strani ga zato lahko razumemo tudi v luči aktualnega osveščanja hitro rastoče množice privržencev plesne elektronike, ki do korenin sodobnih muzik goji precej ignorantski odnos. Še več, zdi se, da vračanje h koreninam med mlajšo generacijo producentov postaja celo nov trend. Vse več je namreč takih, ki se ponovno vračajo k izvornim naukom in strategijam. Mnogi med njimi suvereno in poznavalsko, kar nedvomno drži tudi za Nino Hudej.

